

فضا و نگرش فضایی در مطالعات خاک و ژئومورفولوژی

(مطالعه موردی: سرآب حوضه آبی زاینده رود)

حمید قیومی محمدی، محقق مؤسسه تحقیقات خاک و آب و دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی دانشگاه اصفهان*

محمدحسین رامشت، دانشیار گروه جغرافیا، دانشگاه اصفهان

نورایر تومانیان، استادیار پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان

مسعود معیری، استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه اصفهان

چکیده

اگر دانش ژئومورفولوژی را به تعبیری، علم شناخت هندسه سطوح ارضی و تغییر و تحولات آن بدانیم، در اولین گام برای درک بهتر مفهوم فضای جغرافیایی، باید با اصول و نگرش‌های مطرح شده در دانش هندسه آشنا بود. هندسه اقلیدسی اشکال را ترکیبی از نقطه، خط، و سطح (پهنه) تلقی کرده، آنها را در دو بعد و یا حداقل سه بعد قابل تعریف می‌داند. هندسه مذکورکه سابقه طولانی در حوزه دانش مشاهده‌ای و تجربی دارد، در عصر ما دچار چالش جدی شده است. ریمان (۱۸۵۴) صحبت از هندسه فرا ابعادی نموده، بعدها این تعبیر سبب طرح هندسه چهار، ده و یازده بعدی گردید و هندسه مذبور نه تنها شرایط جدیدی را در کار فیزیکدانان، برای تفسیر آفرینش و تحول آن در بستر زمان باعث گردید که اصول هندسه اقلیدسی را برای تشریح و تبیین بسیاری از مسایل، ناکافی و در مواردی نادرست معرفی نمود. تولد چنین هندسه فرا ابعادی را در اصطلاح، هندسه فضایی نامیدند. هندسه فرا بعدی، اصول جدیدی را بینان نهاد و فیزیکدانان را از فیزیک کلاسیک (نیوتونی)، به فیزیک کوانتم رهنمون ساخت.

طرح هندسه فضایی در ژئومورفولوژی مبانی دو دیدگاه کلاسیک (دیویسی فرآیندی) را متحول ساخت و مبانی ژئومورفولوژی سیستمی را تقویت بخشدید. با ورود تفکر فضایی در ژئومورفولوژی، و تغییر بنیادی در مفهوم مقیاس و سطح ادراک، مفاهیم جدیدی چون هندسه ریمان و فراکتال، ارگودیستی، کیاس، تعادل دینامیک، دینامیسم فضایی - زمانی، چند نگاره، کروم، آلومتری، پدومتری و بالاخره از همه مهمتر، بکارگیری منطق فازی به جای منطق کلاسیک دو ارزشی ارسسطویی، در تحلیل‌ها و مبانی نظری و متداول‌لوژی پژوهش‌های ژئومرفیک مطرح شده است. این رویکرد جدید، به خوبی قادر است شرایط ایجاد خاک‌های ملدفون شده و دیرینه، تشکیل افق خاک آرجیلیک در اقالیم سرد و مرطوب گذشته و

استمرار حضور آن در مناطق گرم و خشک کنونی، وجود مخروطهای آبرفتی دیرینه در زیر مخروطهای آبرفتی جدید، بررسی باهادها و فن‌های در هم تنیده و چند زمانه را تبیین و تفسیر نموده و آن را در ابعاد مختلف "فضایی - زمانی" تصویر نماید. بر اساس یک تحقیق موردی که در سرآب حوضه آبی زاینده رود انجام گرفته است، نتایج به دست آمده مؤید نقش انکار ناپذیر فضای مورفوژنیک (ونه یک یا دو عامل) در تحولات خاک سازی و شکل زایی است. این مقاله که برگرفته از یک طرح تحقیقاتی در دانشگاه اصفهان است، سعی برآن دارد مفهوم فضا در ژئومورفوژی را تشریح نموده، به تبیین دریچه‌های جدیدی بپردازد. آیا این رهیافت علمی جدید را می‌توان "ژئومورفوژی فضایی" نامید؟

واژه‌های کلیدی: زمان، نگرش فضایی، خاک، هندسه ریمان و فراتال، حوضه آبی زاینده رود، ژئومورفوژی فضایی.

هیچ چیز دارای چهار بعد نیست."ارسطو فیلسوف" ظاهراً اولین کسی بود که قاطعانه بیان کرد بعد چهارم فضایی، ناممکن می‌باشد. وی در کتابش بنام "در مورد آسمان" نوشت: خط در یک سو دارای اندازه است، صفحه در دو سو، و جسم جامد در سه سو و فراتر از اینها هیچ سویی وجود ندارد، چرا که فقط سه سو وجود دارد."بطلمیوس" در کتاب خود تحت عنوان "در مورد فاصله" (on distance) با ارایه دلایلی بر غیر ممکن بودن بعد چهارم تأکید نمود. شاید بتوان از بطلمیوس به عنوان شخصیتی در تاریخ نام برد، که در مقابل دو ایده عظیم به مخالفت براخاست: ۱- منظومه شمسی با مرکزیت خورشید، ۲- بعد چهارم. ریاضیدانی به نام جان والیس معتقد بود که "طول، عرض و ضیامات، همه فضا را پر می‌کنند." ذهن بشر نمی‌تواند تصور هم بکند که بعد چهارم مکانی ممکن است فراسوی این سه بعد وجود داشته باشد. از نظر ریمان "نیرو نتیجه‌ای از هندسه است". وی به این نتیجه رسید که الکتریسیته، مغناطیس و گرانش ناشی از در هم مچاله شدن جهان سه بعدی، در بعد نامریی چهارم می‌باشد. بنابراین، "نیرو"، موجودیت مستقلی ندارد، بلکه، فقط اثر ظاهری است که به خاطر تغییر شکل هندسی ایجاد می‌شود(کاکو، ۱۳۸۲). به علاوه فضای سه بعدی اقلیدسی "تخت" است (در فضای تخت،

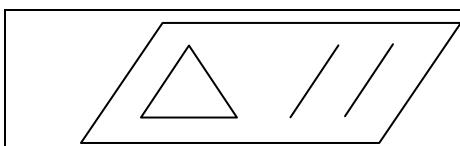
مقدمه و تاریخچه نگرش فضایی

هنگامی که جرج برنارد ریمان (G. B. Riemann) سخنرانی معروف خود را در دانشگاه گوتینگن آلمان ایراد کرد، "هندسه جدیدی تولد یافت" و تئوری ابعاد بالاتر معرفی شد. وی خصوصیات حیرت انگیز فضای فرا ابعادی را به دنیا معرفی کرد. مقاله مهم او با نام "در باب فرضیاتی از اصول هندسه" ستونهای هندسه کلاسیک یونان را که در طول دو هزار سال، همه انتقادهای افراد شکاک را با موفقیت دفع کرده بود، در هم فرو ریخت. با فرو ریختن هندسه قدیمی اقلیدسی که در آن همه اشکال هندسی، دو یا سه بعدی هستند، هندسه ریمان از خرابه‌های آن سر برافراشت(کاکو، ۱۳۸۲). در طول شش دهه بعد، اینشتین با استفاده از هندسه چهار بعدی ریمان، آفرینش و تکامل جهان را توضیح داد. ۱۵۰ سال پس از آن سخنرانی، فیزیکدان‌ها در تلاش‌اند تا با استفاده از هندسه ده بعدی، اتحاد قوانین جهان فیزیکی را تحقق بخشنند. هسته کار ریمان، درک این نکته بود که در فضای فرا ابعادی، قوانین فیزیکی ساده‌تر می‌شوند.

به گفته اقلیدس: نقطه هیچ بعدی ندارد. خط دارای یک بعد است: طول، صفحه دارای دو بعد است: طول و عرض، جسم جامد سه بعد دارد: طول و عرض و ارتفاع.

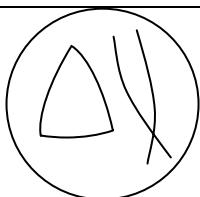
بود. شکل‌های هندسی مسطح و ایده آل اقلیدسی را در طبیعت نمی‌توان مشاهده کرد. زمین ریخت‌ها، رشته کوه‌ها، ناهمواری‌ها، امواج اقیانوس‌ها، ابرها و گرداب‌ها، شکل‌های دایره‌ای، مثلثی و یا مربعی کامل نیستند، بلکه اشیاء و پدیده‌های منحنی هستند، که به روش‌های بی شماری خمیده، پیچیده و یا چوله شده و همچنان در حال تغییر شکل‌اند (شکل ۱).

کوتاهترین فاصله، بین دو نقطه، یک خط است و این موضوع امکان این‌ها دار بودن فضا، مانند سطح یک کره را متنفسی می‌کند). با محدود کردن خود به سطوح تخت، می‌توان از هندسه اقلیدسی دفاع کرد. اما اگر وارد دنیای سطوح این‌ها دار شویم، این هندسه عملاً غلط از آب در می‌آید. از نظر ریمان، هندسه اقلیدسی به خصوص در مقایسه با دنیا و تنوع غنی آن، فاقد صلاحیت و نوزایی

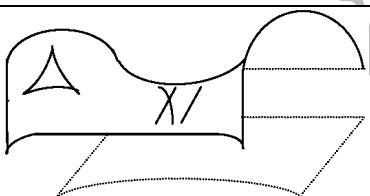
در هندسه اقلیدسی زوایای داخلی یک مثلث برابر 180° درجه است و خطوط موازی هرگز همیگررا قطع نمی‌کنند. کوتاهترین فاصله بین دو نقطه یک خط مستقیم است.

فضای تخت - Zero Curvature

در هندسه ناقلیدسی یک کره دارای انحنای مثبت است. مجموع زوایای داخلی مثلث بیشتر از 180° درجه بوده و خطوط موازی همیشه یکدیگر را قطع می‌کنند (خطوط موازی شامل کمانهایی هستند که مرکز آنها با مرکز کره یکی است).

سطوح دارای انحنای مثبت - Positive Curvature

یک سطح به شکل زین دارای انحنای منفی است. مجموع زوایای داخلی مثلث کمتر از 180° درجه است. بینهایت خطوط موازی با یک خط مفروض وجود دارند که از یک نقطه ثابت عبور می‌کنند.

سطوح دارای انحنای منفی - Negative curvature

شکل شماره ۱ سطوح تخت و دارای انحنای اقلیدسی و ناقلیدسی (کاکو، ۱۳۸۲)

بعد دیگری را به عنوان بعد پنجم، به چهار بعد فضا و زمان بیفزاییم، آنگاه ملاحظه می‌شود که معادلات حاکم بر نور و گرانش، مانند دو قطعه یک پازل با هم جفت و جور می‌شوند. در واقع، می‌توان نور را به عنوان ارتعاشاتی در بعد پنجم توصیف کرد (کاکو، ۱۳۸۲). بدیهی است مباحث ابر ریسمان فقط در سرعت‌های بالا و در فیزیک کوانتومی نسبیتی مطرح است، و در جغرافیای طبیعی، فیزیک کلاسیک کفايت می‌کند.

فراز این بحث‌ها به تیوری ابرفضای hyperspace اشاره دارد که بیان می‌دارد، ابعادی افزون بر چهار بعد پذیرفته شده فضا و زمان وجود دارند. پیشرفت‌هه ترین فرمول بندی آن، تئوری ابر ریسمان (Superstring theory) نامیده می‌شود، که حتی عدد دقیق بعد، یعنی ده را پیش بینی می‌کند. در این صورت، سه بعد متداول فضا (طول، عرض و ارتفاع) و یک بعد زمان، با شش بعد فضایی دیگر فزوونی یافته‌اند. در صورتی که،

اقلیم و خاک شناسی و...)، باعث گردید که در بررسی تئوریک پژوهش، به نحو سخاوتمندانه‌ای از علوم یاد شده استفاده گردد. مطالعات میدانی خاک و ژئومورفولوژی بر اساس روش ژئوپدولوژی که مورد تأیید مؤسسه تحقیقات خاک و آب کشور و نیز مؤسسه بین‌المللی ITC هلند می‌باشد، صورت گرفته است. این تحقیق بر اساس بررسی جامع روابط بین خاک و سطوح زمین ریخت و تعامل آنها بنا شده و خاک‌های منطقه، با نگاهی فرآگیر و سیستمی و با لحاظ نمودن کلیه عوامل تأثیرگذار (فرم، فرآیند، ماده (منشاء)، محیط تشکیل و انرژی)، شناسایی و طبقه بندی شده است (قیومی، ۱۳۸۰). اولویت دادن به "کلان نقش موقعیت و فضای مورفوژنیک" بر عوامل و فرآیندهای صرف، و بررسی جامع، نظاممند و زمانمند تعاملات توأمان و در هم تنیده همه عوامل تأثیرگذار در شکلزایی و خاکسازی منطقه فریدن، بیانگر نگاه فضایی به تحولات مورفوژنر پذوژنر حوضه‌ها است.

بحث‌ها و طرح موضوع در هم تنیدگی فضا و زمان و معرفی پیوستار "فضا - زمان" (space - time)

امروزه جغرافیدانان نوگرا و فیزیکدانان معتقدند که باید زمانمند، از فضا صحبت کنیم. عبارت "پروانه بر گرد شمع می‌گردد" وقتی معنی دار و کامل است که بگوییم در این لحظه پروانه بر گرد شمع می‌گردد، چرا که لحظه‌ای بعد ممکن است پروانه، شمع، نور و یا حرارتی در کار نباشد! متأسفانه در زندگی روزمره چنان‌به "فضا زمان" چهار بعدی اهمیت داده نمی‌شود و انسان

مواد و روش تحقیق

این بررسی در سرآب حوضه بسته زاینده رود در ایران مرکزی صورت گرفته است. حوضه مزبور دارای مختصات جغرافیایی 33° - 42° تا 31° - 42° عرض شمالی و 50° - 52° تا 24° - 26° طول شرقی و از نظر نظام سلسله مراتب حوضه ای، شامل هفت زیر حوضه(پلاسجان، مرغاب، سور، دهاقان، خشکرود، زرچشم، رحیمی و گاوخونی) و 20 ریز حوضه می‌باشد. زاینده رود، از سرآب تا پایاب 405 کیلومتر طول دارد و اختلاف ارتفاع بستر رودخانه از چلگرد تا تالاب حدود 865 (1477 - 2342) مترمی‌باشد. این رودخانه حدود 1750 میلیون متر مکعب آب را از سرآب تا پایاب منتقل و توزیع می‌نماید. متوسط بارندگی سالیانه حوضه کمتر از 200 میلیمتر است، که از 1400 در غرب حوضه شروع و تا میزان کمتر از 100 در اطراف چاله گاوخونی می‌رسد. حداکثر بارش 2375 در چلگرد و حداقل در مورچه خورت 25 است (مؤسسه پژوهش‌های برنامه ریزی و اقتصاد کشاورزی، ۱۳۷۵). تنوع شرایط ژئومورفیک حوضه، زمینه را برای جامع نگری و نگرش فضایی فراهم نموده است.

نوع تحقیق حاضر "بنیادی نظری" و روش بررسی "اسنادی میدانی" و "توصیفی تحلیلی" است. فرآیند کار به صورت بررسی متون و منابع، تدوین نظریات، استفاده از نتایج بررسی‌های میدانی و آزمایشگاهی گستره، تجزیه تحلیل و بالاخره جمع بندی و نتیجه گیری است. قرابت و ارتباط ژئومورفولوژی با سایر علوم جدید و قدیم(فیزیک، هندسه، زمین شناسی،

بعد چهارم بودن زمان، به این معناست که زمان به طور ذاتی با حرکت در فضا مرتبط است. این که یک ساعت با چه سرعتی کار کند، بستگی دارد که با چه سرعتی در فضا حرکت کند. اینشتین فهمید که اگر زمان و فضا می‌توانند به صورت یک ماهیت منفرد که "فضا زمان" نامیده می‌شود، با هم یکی شوند، پس شاید ماده و انرژی هم بتوانند به صورت رابطه‌ای دیالکتیک با هم یکی شوند. به خصوص انرژی، کمیتی است که بستگی دارد به این که ما چگونه بازههای زمان و مکان را اندازه می‌گیریم. اینشتین دریافت که بعد چهارم را می‌توان به عنوان یک بعد زمانی در نظر گرفت. او با این عقیده و غریزه فیزیکی، به این موضوع رسید که ابعاد بالاتر هدفمند هستند: متحد ساختن اصول طبیعت (کاکو، ۱۳۸۲).

این عقیده که نیرو را می‌توان با استفاده از هندسه محض توضیح داد، بنای اعتقادی اینشتین را تشکیل می‌داد. وی به تنهایی، برنامه اصلی کار ریمان را مبنی بر ارایه توضیح هندسی محض برای مفهوم "نیرو" کشف کرد. اینشتین چنین نتیجه گیری می‌کند که حضور ماده انرژی، تعیین کننده انحنای فضا - زمان در برگیرنده آن است. این چکیده اصلی فیزیکی است که ریمان نتوانست به آن دست پیدا کند، این که انحنای فضا، مستقیماً، به مقدار انرژی و ماده موجود در آن فضا بستگی دارد. این امر به نوبه خود می‌تواند به وسیله معادله معروف اینشتین، خلاصه شود که در حالت کلی بیان می‌کند (کاکو، ۱۳۸۲):

انحنای "فضا - زمان" → "ماده - انرژی"

در اینجا، علامت پیکان، به معنی "تعیین می‌کند" می‌باشد. همانند ریمان و بطور مستقل از وی، اینشتین

با دیدگاه نیوتونی بزرگ می‌شود و فضا و زمان را بر حسب عادت، مجزا و مستقل از هم احساس می‌کند. بر اساس تئوری نسبیت، فضا و زمان مستقل از هم نیستند. بلکه، مفاهیمی نسبی هستند و با هم‌گیری اصطلاحاتی می‌کنند. به همین دلیل به جای به کارگیری اصطلاحاتی مانند فضای سه بعدی و یا زمان یک بعدی، لازم است از اصطلاح "فضا زمان" چهار بعدی، استفاده کنیم. از نظر تئوری، اگر یک دستگاه مختصات چهار بعدی را در x, y, z و t تشکیل دهد و بعد چهارم آن را بعد زمان (t)، آنگاه در صورت جایگزینی \mathbf{t} با هریک از محورهای دیگر، هیچ تفاوتی بین چهار بعد نخواهد بود. چه بگوییم جهت y و z چه بگوییم جهت t . از نظر ریاضی هیچ فرقی نخواهد کرد. به عبارت دیگر، امکان تمیز محور مکان از محور زمان میسر نخواهد بود (ناصری، ۱۳۷۷م).

برای این که بینیم ابعاد بالاتر چگونه قوانین طبیعت را ساده می‌کنند، به خاطر داشته باشیم که هر جسم دارای طول، عرض و عمق است. چون می‌توانیم این جسم را ۹۰ درجه بچرخانیم، بنابراین، می‌توانیم طول آنرا به عرض و عرض آنرا به عمق تبدیل کنیم. با یک دوران ساده، هر یک از سه بعد فضایی را می‌توان با هم عوض کرد. حال اگر زمان بعد چهارم باشد، در این صورت این امکان هست که با ایجاد چرخش‌هایی، فضا را به زمان یا بر عکس تبدیل کنیم (ارگودیسیتی). در گذشته تبدیل‌ها بین فضا و زمان، غیر قابل تصور بود. فضا و زمان دو کمیت متمایز از هم بودند که هیچ ارتباطی بین آنها وجود نداشت. اتحاد آنها به عنوان یک کمیت، قابل تصور نبود (کاکو، ۱۳۸۲).

دینامیک، به گونه‌ای است که نسبت‌های بین هر بخش از سیستم و سایر بخش‌های آن، و نیز بین هر بخش از سیستم و کل سیستم، ثابت باقی می‌ماند. برای مثال، همان طور که شمار اجزای رودخانه، در یک شبکه افزایش می‌یابد، نسبت اجزای آن کاهش می‌یابد (رامشت، ۱۳۸۵- whittow, 1984).

رابطه آرایش فضایی و ژیوژیمی

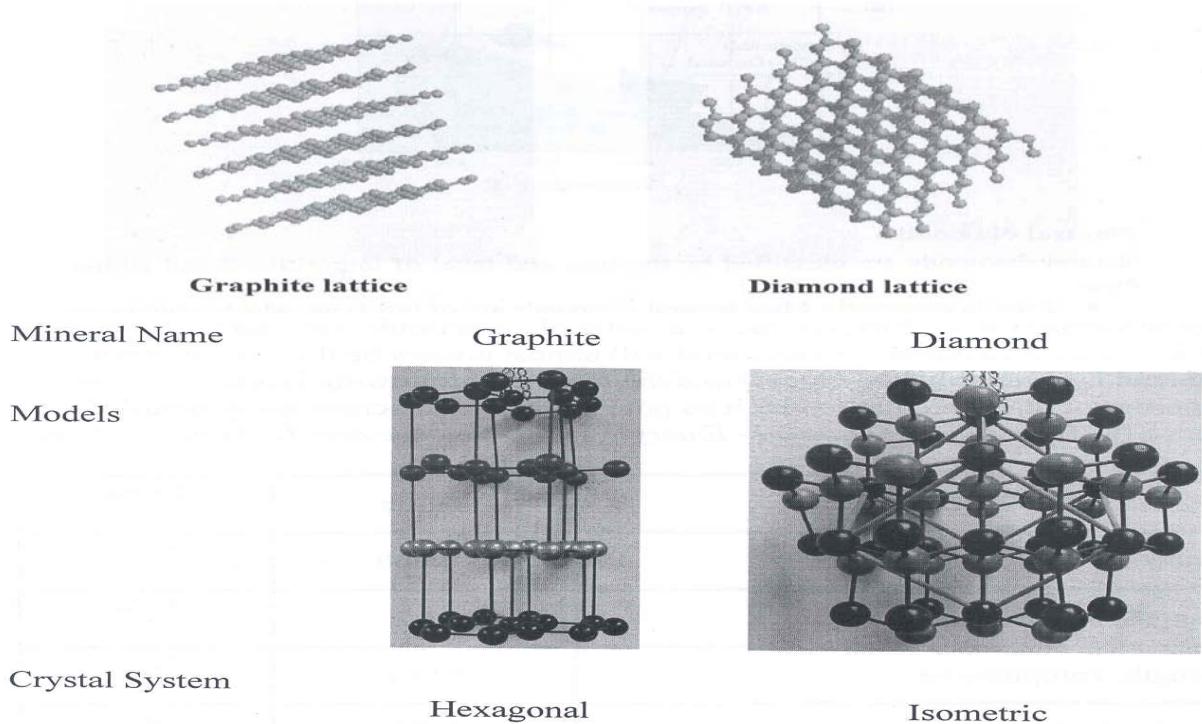
علم ژئوژیمی با شیمی کل زمین، و اجزای تشکیل دهنده آن، سروکار داشته، و به توزیع و مهاجرت عناصر شیمیایی پوسته زمین، در ابعاد زمان و مکان می‌پردازد. علم رخداد و توزیع عناصر جهان "فضا شیمی" نامیده می‌شود (میسون، ۱۳۷۳). نحوه آرایش اتم‌ها و ملکول‌ها در کانی‌های مختلف متفاوت است و اثرات زیاد و جالبی بر خواص فیزیکی جسم و خصوصیات آن دارد. الماس و گرافیت به لحاظ ماهیت شیمیایی، عیناً مثل هم هستند، اما به لحاظ فیزیکی کاملاً متفاوت‌اند. البته، تصورش سخت است که دو مینرال، با وجود ماهیت شیمیایی یکسان، آنقدر از نظر فیزیکی متفاوت باشند. الماس سخت، متراکم، شفاف، درخشش‌نده و دارای چگالی $\frac{3}{5}$ است؛ حال آنکه گرافیت سیاه، نرم، انعطاف‌پذیر و دارای چگالی $\frac{2}{2}$ است و این همه تفاوت و فاصله در ویژگی‌ها و جایگاه اقتصادی، صرفاً مربوط به طرز آرایش اتم‌های آنهاست (شکل شماره ۲) که در الماس حالتی فشرده (انبوهی و تراکم) دارد، در صورتی که در گرافیت این فشردگی کامل نیست. این مسئله به شرایط و فضای تشکیل این دو کانی و "مدت زمانی" که بر آنها گذشته است، ارتباط دارد. در واقع گرافیت و الماس هر دو، جزء

دریافت که "نیرو" نتیجه‌ای از هندسه است، در این مورد بر خلاف ریمان، اینیشن توانت اصل فیزیکی موجود در این هندسه، که انحنای فضا مان به خاطر حضور ماده – انرژی است، را بیان کند (کاکو، ۱۳۸۲).

فرازی از این بحث، در مقوله Ergodic مطرح گردیده است. Ergodicity قضیه‌ای است در فیزیک، که با شرایط خاصی، فضا زمان را تبادل پذیر می‌پنداشد (رامشت، ۱۳۸۵، ۱۹۸۴-whittow, 2008-Paine, 2008). قضیه ارگودیک مستلزم فرضیات دقیق آماری است و به این مطلب اشاره دارد که؛ در شرایط معین، نمونه برداری مکانی می‌تواند با نمونه برداری زمانی برابری کند و تعییر و تبدیل‌های مکانی – زمانی به عنوان ابزارکار، مجاز است. بر اساس چنین فرضی است که وقتی هر یک از اجزاء مجموعه‌ای از شکل‌های زمین، بطور منظم، در طول زمانی تعییر کند، فراوانی مکانی برای ظهور انواع مشخصی از شکل‌های زمین با سرعت تعییرات آنها نسبت معکوس می‌یابد (تعداد کمی شکل خواهند بود که مراحل تعییرات سریع را نشان دهند) (چورلی و همکاران، ۱۳۷۵-Thorn, 1988). چورلی و شوم معتقدند که، همه عوارض مورفومنتریک، حالت ارگودیسیته را نشان نمی‌دهند. اما نظریه چرخه فرسایشی را بر فرضیات ارگودیک استوار می‌داند. ظاهرآ فرضیه ارگودیک نگرانی‌هایی را نیز در بر داشته که بنیادی ترین آنها، این است که معمولاً تنها یک متغیر، نشانگر و شاخص ارگودیک فرض می‌شود.

همچنین در زیست‌شناسی و جغرافیا مقوله مشابهی تحت عنوان (Allometry) مطرح است، که بر اساس آن، تعییر و رشد هر سیستم ارگانیک در چهارچوب تعادل

اقتصادی متفاوت دارند. الماس در جواهر سازی و گرافیت در تولید نوک مداد استفاده می‌شود (میسون، ۱۳۷۹، نوربهشت، ۱۳۷۹، ناصری، ۱۳۷۷، ۱۳۷۳).

شکل شماره ۲ آرایش "فضایی" اتم‌های دو مینرال الماس و گرافیت

نمودن مقوله‌های مهم زمان، نظام سلسله مراتبی، همچواری و همسایگی، نحوه توزیع و پخش، نحوه انبوهی، تراکم و انباشت، مقیاس، چرخه ماده و انرژی و...) قرار گرفت. مسئله مقیاس در جغرافیای کورماتیک یکی از ارکان مهم مطالعه و مقایسه است؛ و هر پدیده‌ای را بسته به ضرورت و اهمیت با مقیاس مشخصی بررسی می‌شود و در صورت نیاز به مقایسه با فاکتورها و پدیده‌های دیگر، با مقیاس همسنگ خود قیاس می‌گردد. همچنین هر نظام فضایی را با توجه به نقطه تماس آن، با مجموعه‌های فضایی دیگر، به مدد سیستم GIS تجزیه و تحلیل قرار می‌کنند. چنین نگرش‌های بحث انگیزی در فرانسه، به زایش جغرافیای نو کمک کرد (فرید، ۱۳۷۹).

نگرش فضایی در جغرافیا (جغرافیای کورماتیک) Choretmatique geography

جغرافیای کورماتیک، یعنی جغرافیای طرح و تنظیم رقصهای فردی و دسته جمعی مؤلفه‌های جغرافیایی؛ جغرافیای بررسی و درهم تنیدگی همه عوامل، فاکتورها و ابعاد تأثیر گذار در یک فضای جغرافیایی پویا و زمانمند.

در اوایل قرن بیست تحولات زیادی در عرصه اندیشه‌های جغرافیایی صورت گرفت و در این دوره اعتبار مفاهیم سنتی جغرافیا مثل محیط طبیعی، محیط جغرافیایی و چشم انداز در رابطه با انسان، تحت تأثیر مفاهیم فضا و نگرش فضایی و چند بعدی، (با لحاظ

فضا، زمان، زمین، ماده، انرژی، فناوری، فرهنگ، تکنیک و از همه مهمتر اطلاعات، علم، تفکر، خرد و حکمت مطرح است؛ که برآیند ترکیب و بر هم کنش آنها، ماهیت و ساخت همه جانبه فضای طبیعی و زیستی را در لحظات زمان شکل می‌دهد. اهمیت موضوع وقتی دو چندان می‌شود که بخواهیم تغییر پذیری و دگرگونی لحظه به لحظه را در گستره زمان (گذشته، حال و آینده) بررسی نموده، روند حرکت پدیده‌ها را پیش‌بینی، کنترل و هدایت نماییم.

اما، فضای حاکم بر محیط تشکیل و حرکت پدیده‌ها، معمولاً به گونه‌ای که هست، خود را نمی‌نمایاند، بلکه، برای درک درست و کامل آن (و در صورت لزوم تحلیل کمی) نیاز به شناخت لحظه به لحظه و دینامیک ماده و انرژی در فضای تشکیل آن پدیده است. بنابراین، به کالبد شکافی جامع و سنجش دقیق همه مؤلفه‌های تأثیرگذار بر شکل‌گیری هر پدیده، یا فرآیند ناگزیر هستیم. آیا با ابزارهای معمول (که پدیده‌های خطی و پهنای را می‌سنجیم) امکان بازشناسی همه ابعاد حرکت پدیده، در جهان خواهد بود؟ قطعاً خیر. پس چه نوع سنجه‌هایی لازم است؟ سنجه‌های خطی (Linear measures) مثل متر و کیلومتر، سنجه‌های پهنایی (Areal measures) مثل هکتار یا ایکر و یا سنجه‌های دیگر؟! استفاده از این سنجه‌ها باعث شده، ما فقط درکی لحظه‌ای (از زمان) داشته باشیم، و این به نوبه خود، بیش از آن که ما را به درک بیشتری از زمان رهنمون گردد، موجب شده تا در نبود سنجه‌های طبیعی فضایی (natural spatial measures)، طیف وسیعی از سنجه‌های خطی بشر ساخت را پدید آوریم (Thorn, 1988).

پیشناز این جریان فکری "رژنه برونه" از جغرافیدانان فرانسه است؛ که به تولید "فضا" اشاراتی دارد. وی این جغرافیای نوآور را به این سبب بنیان نهاد، تا بتواند نظام فضایی را که معلول کنش‌های اجتماعی و طبیعی است، در یک چهارچوب سلسله مراتبی و ارگانیک، سامان بخشد، رهیافتی که نوید دهنده، و در عین حال، توأم با ظرافت خاصی است. کورماتیک بر اصولی مسلم، و بر مجموعه‌ای از ساختارهای ابتدایی فضایی (Chorems) بنا نهاده شده و به عنوان الفبای واقعی، در شرح و تفسیر روش فضا به کار گرفته می‌شود؛ و با یاری گرفتن از مفاهیم، علامت‌ها و تصاویر معینی، می‌تواند قلمروهای جغرافیایی را در مقیاس‌ها و ابعاد متفاوت، مورد بررسی قرار دهد. در واقع کورم الفبای ابتدایی فضایی است که با استفاده از علاماتی با اسامی نقطه، خط، پهنه، و شبکه فضایی (جریان، گذرگاه، تغییر و اختلاف، شیب یا گرادیان) در رابطه با هفت شکل عمله از سازماندهی فضایی، به این شرح: "چشمۀ بندی، خانه بندی، ریاضی یا جاذبه، تماس، گرایش، پویایی سرزمین، و سلسله مراتب" تعداد ۲۸ کورم شکل می‌گیرد که با قوانین سازماندهی فضایی ارتباط و مناسباتی دارند و به وسیله آنها مدل‌هایی، به نام طرح‌واره کورماتیک می‌توان ساخت و در تفسیر فضایی از آنها سود برد (فرید، ۱۳۷۹).

نقش فضا در ژئومورفولوژی

جغرافیای فضایی به حیات، رفتار، تعامل، تعادل و پایداری پدیده‌ها و انسان‌هایی می‌نگرد که در پشت صحنه ظاهری فضا، نهفته است و در این راستا، مناسبات و روابط متقابل انسان، منابع محیطی (خاک، لندفرم، آب، زیست بوم‌ها و...)، جوامع (انسانی، گیاهی، جانوری)،

علاوه بر تأثیر هندسه فرا ابعادی ریمان، امروزه نقش هندسه فراکتالی نیز برای بیان رشد و توسعه سیستم‌های پویای طبیعی و غیرطبیعی، به کار برده شده است (سپاسخواه به نقل از مندلبروت، ۱۹۷۰). در هندسه فراکتالی کسر و اعشاری از ابعاد شکل‌زا (Fractional dimensions) که در سیستم‌های ژئومورفیک و طبیعی، نمود گستردگی دارد، مورد بررسی قرار می‌گیرد. ویژگی خود همانندی (Self similarity)، که در نظام سلسله مراتبی خاک‌ها و زمین ریخت‌ها، و از جمله در خاکدانه‌ها، اساس آرایش فضایی و ساختمان خاک را تشکیل می‌دهد، از دیگر خصوصیات بارز هندسه فراکتالی در نقش آفرینی ساختارهای طبیعی است. در واقع نظریه فراکتالی این قابلیت را دارد که در یک محیط دینامیک شکل‌زا و یا خاکساز، ریزترین و به هنگام ترین تغییرات و نوسانات اشکال سرزمین را در چرخه مورفوژنز پدوزن، حتی در کسری از ابعاد اعشاری، در بستر زمان به تصویر کشیده، و آن را تبیین نماید. به عبارتی، هر گونه فرمایش و یا افزایش مواد در محیط طبیعی، از چشم تپز بین هندسه فراکتالی به دور نخواهد ماند.

از دیگر مباحثی که به نگرش فضایی در پژوهش‌های علوم خاک و زمین ریخت، غنا بخشیده است، پدومتری یا نقشه برداری خاک و آماری، عبارت از ارایه داده‌ها و اطلاعات کمی خاک و تهیه نقشه رقومی آنها به روش‌های آماری، ریاضی و زمین آمار است. در واقع پدومتری می‌تواند بین علوم مختلف (آمار فضایی، کوکریجینگ، متدهای هیبرید، سنجش از دور، سیستم اطلاعات جغرافیایی، منطق فازی، شبکه‌های عصبی، آنالیز رقومی سرزمین، تئوری کیاس و آنالیز فراکتالی)، فضای پژوهشی و تعاملی، ایجاد نماید

از جمله مفاهیم ژئومورفیک که نگرش فضایی را به خوبی لازم و تداعی می‌کند، پیوستار "چند نگاره" (Palimpsest or overprint) است؛ که صرفاً در چهارچوب نگرش فضایی و فرا ابعادی قابل ادراک است. چندنگاره به سکانسی شکل‌زا و یا رسوبی اطلاق می‌گردد که در دو یا چند فاز "فضایی - زمانی"، متفاوت و یا محیط‌های تشکیل گوناگون ایجاد شده‌اند. به عبارتی، یک سناریوی متعامل محیطی مبادرت به پیکر تراشی یا نقش زایی نموده و بدون آنکه آن نقش ناپدید یا بی نقش گردد، سناریو یا فرآیند دیگری در زمانی جدیدتر بر روی آن نقش زایی می‌نماید که این دو نقش با یکدیگر همخوانی ندارند و هر کدام شاهدی بر فرآیند و فضای ژئومورفیک متفاوت است. بدون شک، تفسیر و تحلیل این قضایا صرفاً در چهارچوب نگرش "فضایی - زمانی" امکان‌پذیر است. مفهوم چند نگاره، به خوبی قادر است شرایط "فضایی - زمانی" ایجاد خاک‌های محفوظ شده و قدیمی، تشکیل افق خاک آرجیلیک در اقالیم سرد و مرطوب تر گذشته؛ و استمرار حضور آن در مناطق گرم و خشک حاضر، وجود فن‌های قدیمی در زیر فن‌های جدید، بررسی باهادها و فن‌های در هم تنیده و چند زمانه (Coalescing fans) را تبیین و تفسیر نموده و آن را در ابعاد مختلف "فضایی - زمانی" تصویر نماید - (Whittow, 1984-USDA, NRCS, 2006). Summerfield, 1991 چند نگاره‌ها به عنوان آرشیو و بایگانی شرایط ریختی و محیطی گذشته، حاوی اطلاعات بسیار زیادی هستند؛ که بقایای بسیاری از فرآیندهای مورفوژنیک کواترنر را ردیابی می‌کنند. رمزگشایی خصوصیات خاک شناختی - زمین ریخت شناختی چند نگاره‌ها، کلید درک زمانمند تحولات طبیعی کواترنر است.

کچ شدگی، تاب برداشتگی (خمش یا پیچش) و بالاخره چین خوردگی است؛ که از درون زمین سرچشمه می‌گیرند و "شکل‌های اولیه زمین" را ایجاد می‌کنند. اندازه این شکل‌ها، ممکن است از محدوده قاره‌ای تا سرشاری‌های شدید گسل‌های حاصل از زمین لرزه‌های کوچک تغییر کند. به عبارتی شکل‌زایی و تحول شکل پوسته زمین، اساساً با "ناهمواری‌های اولیه و بنیادین" ایجاد شده بر اثر فرآیندهای تکتونیکی، دیاستروفیک و اندوژنیک ارتباط دارد (معتمد به نقل از چورلی و همکاران، ۱۳۷۵) و شامل حرکات و فرآیندهایی است که به طور مستقیم و یا غیر مستقیم، سبب تغییرات نسبی یا مطلق وضعیت سطح تراز پوسته زمین می‌شوند. این تحولات آغازین و اساسی که مستمرآ از رفتار سیاره ناشی می‌شود، به نظر چورلی شامل ۵ مرحله مهم است:

- الف. حرکات کوهزایی که چین خوردگی‌های شدید، روراندگی، گسل خوردگی و بالا آمدگی را در بر می‌گیرد.
- ب. حرکات خشکی زایی که بالا آمدن آرام ناحیه نسبتاً وسیع و گستردگی از پوسته زمین را شامل می‌شود و گاهی با گسل دار شدن زمین همراه است.
- ج. حرکات ایزوفستاتیک، شامل حرکات عمودی که بر اثر جا به جایی‌های شناوری (floatation)، در بین لایه‌های سنگ با چگالی‌ها و قابلیت تحرک متفاوت ایجاد می‌گردد؛ که در آن ارتفاع توپوگرافیک با دانسیته سنگ لایه زیرین ارتباط معکوس دارد.

(تومانیان، ۱۳۸۵). اکنون از دنیای تئوری‌ها و نظریه، وارد دنیای محسوس و ملموس زمین ریخت و خاک می‌شویم و عوامل و فرآیندهای عمدی و مؤثر در ایجاد فضای مورفوژنر - پدوژنر را بررسی می‌نماییم. چرخه و بیلان مورفوژنر - پدوژنر اشاره شده در بعضی منابع (رجایی، ۱۳۷۳ الف) بیانگر فضای مذکور است:

عوامل و فرآیندهای تأثیر گذار در شکل گیری فضای مورفوژنیک

جنبه‌های مختلف زمین ساخت و اشکال متفاوت آن (چین‌ها، گسل‌ها، مواد و اشکال آتشفسانی و...)، ارتفاع، شب اراضی و انواع آن (ساده، مرکب، اصلی، جانی، فرعی و...)، عرض و جهات جغرافیایی، انحنای اراضی و درجات آن (محدب، مقعر، مسطح و تخت و...)، جنس مواد و ویژگی‌های سنگ شناختی، اندازه ذرات، زمان، سن مواد، فرآیندهای مورفوژنیک، سطوح دقت مطالعه، مقیاس مطالعه، توزیع‌ها و پراکندگی‌های مختلف (Dispersion) و انبوهی یا تراکم (Density) و الگوهای (Patterns) آنها، اقلیم و تغییرات آن، محیط‌های متفاوت تشکیل خاک و لندفرم و بالاخره انرژی‌های عامل شکل‌زایی در هر منطقه و ... همه و همه و دهها متغیر و فاکتور دیگر، در اشکال، درجات و مقیاس‌های گوناگون، در شکل گیری فضای مورفوژنیک مؤثرند که به لحاظ اهمیت موضوع به بعضی موارد مهم آنها اشاره می‌گردد.

۱- جنبه‌های زمین ساخت

جنبه‌های مختلف زمین ساخت و اشکال متفاوت آن شامل تکتونیک، نیوتکتونیک، کوهزایی، خشکی زایی، اشکال آتشفسان، گسل خوردگی، برآمدگی، زمین لرزه،

دامنه و شیب اراضی از نظر تمایل (زاویه شیب)، جهت یابی، طول، شکل و بالاخره نوع شیب با یکدیگر، کاملاً متفاوتند. عامل شیب به لحاظ انواع، فراوانی و گستردگی وقوع در همه پهنه‌های سیاره، یکی از مهمترین عوامل تأثیر گذار بر شکل گیری فضای ژئومورفیک و تنوع ژئوفرمها است (معتمد به نقل از چورلی و همکاران، ۱۳۷۵). به همین خاطر دامنه‌ها، مجموعه‌ای از اشکال مختلف اراضی و خاک‌ها را دارا هستند.

د. حرکات آتشفسانی، که جا به جایی و تبلور دوباره مواد مذاب را در بین سطوح مختلف، در بر می‌گیرد.

ه. حرکات ایوسناتیک، که حرکات مربوط به سطح دریاهای را در سطح جهانی در بر می‌گیرد و از تغییر حجم کلی آب دریا، یا تغییر در ظرفیت مخازن حوضه‌های اقیانوسی ناشی می‌شود.

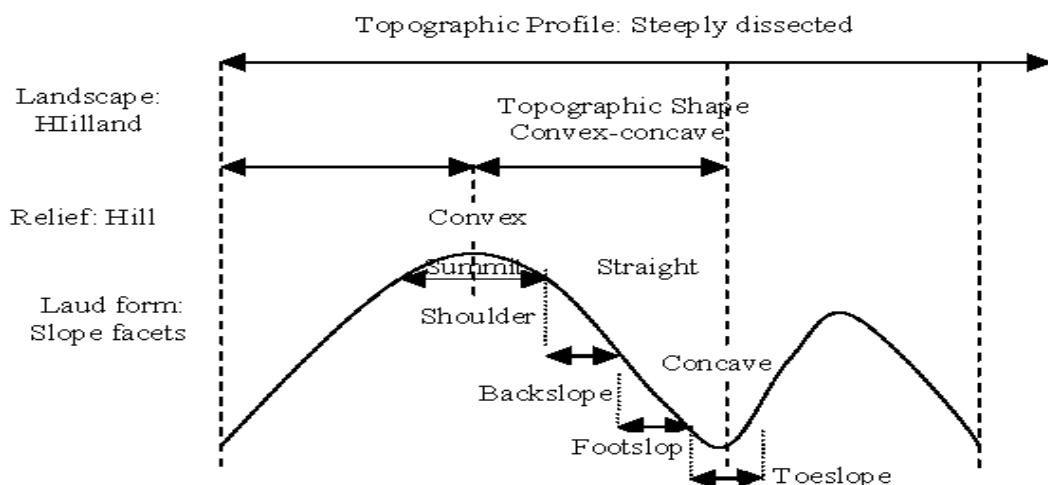
۲- شیب اراضی و انواع آن

شکل ۳ مدل فرضی نه گانه اراضی دامنه‌ها شامل فرآیندهای ژئومورفیک عمدۀ Dalrymple (Dalrymple و همکاران، ۱۹۹۸)

مورفوژنیک عمدۀ و غالب (و در عین حال متفاوتی)، شده، در نتیجه لندرفرم‌ها و خاک‌های متنوعی را ایجاد می‌نمایند. در این مدل نقش نوع، میزان و جهت شیب در ایجاد تغییرات در دامنه‌ها به خوبی به تصویر کشیده شده است (Summerfield, 1991).

Dalrymple و همکاران (۱۹۹۸) بر اساس مدل فرضی نه گانه (شکل ۳)، ویژگی‌های متفاوت فضایی شکل گرفته در واحدهای متفاوت، یک دامنه را مشخص و معرفی کرده و نشان داده اند که چگونه فضای ژئومورفیک متفاوت، باعث شکل گیری فرآیندهای

شکل شماره ۴ نیمیرخ توپوگرافیک و وضعیت و موقعیت شیب بر روی اراضی شیبدار (شونبرگر و همکاران، ۲۰۰۲)

دامنه را نشان می‌دهد که نه تنها بر مبنای شاخص‌های نیمیرخ، بلکه، بر اساس شکل سطحی صفحه شیب قرار دارد. بنابراین، یک دامنه تنها یک پروفیل دو بعدی نیست، بلکه دارای یک ترکیب چند بعدی (نوعی آرایش فضایی) است. در این طبقه بندی، نه تنها نیمیرخ شیب که عمود بر خطوط تراز است، بلکه، شکل دامنه روی هر دو سطح نیمیرخ شیب، نیز مورد ارزیابی قرار می‌گیرد و سطوح می‌توانند مانند شکل ۳ و ۴ طبقه بندی شوند (معتمد به نقل از چورلی و همکاران، ۱۳۷۵). به طور آشکار، این طبقه بندی در مورد نیروهای فرسایشی و افزایشی موثر روی دامنه‌ها بسیار واقع بینانه‌تر است. بر اساس طبقه بندی مذبور، چولگی و انحنای شیب، باعث شکل گیری سه حالت عمدی شیب می‌گردد:

- شیب‌های تخت یا مستقیم (شیب بدون انحنای) – slope

Linear

● شیب‌های کوثر (محدب یا برجسته) – Convex

slope

● شیب‌های کاو (مقعر یا توگود) – Concave slope

در بیشتر دامنه‌ها، بیش از یکی از این شیب‌ها مشاهده می‌گردد، در نتیجه، حالت‌های فوق الذکر با هم

نقشه برداران خاک برای مطالعه تغییرات ایجاد شده در خصوصیات و نوع خاک‌ها، لندفرم‌های فوق را بر روی یک Catena شناسایی و مجزا می‌نمایند و معتقدند که شیب دامنه و ویژگی‌های زهکشی در یک کاتنا قادر به پوده، پنج موقعیت و آرایش فضایی متفاوت مورفوژنیک (Schoeneberger, et al, 2002) پدروژنیک را جلوه گر سازد

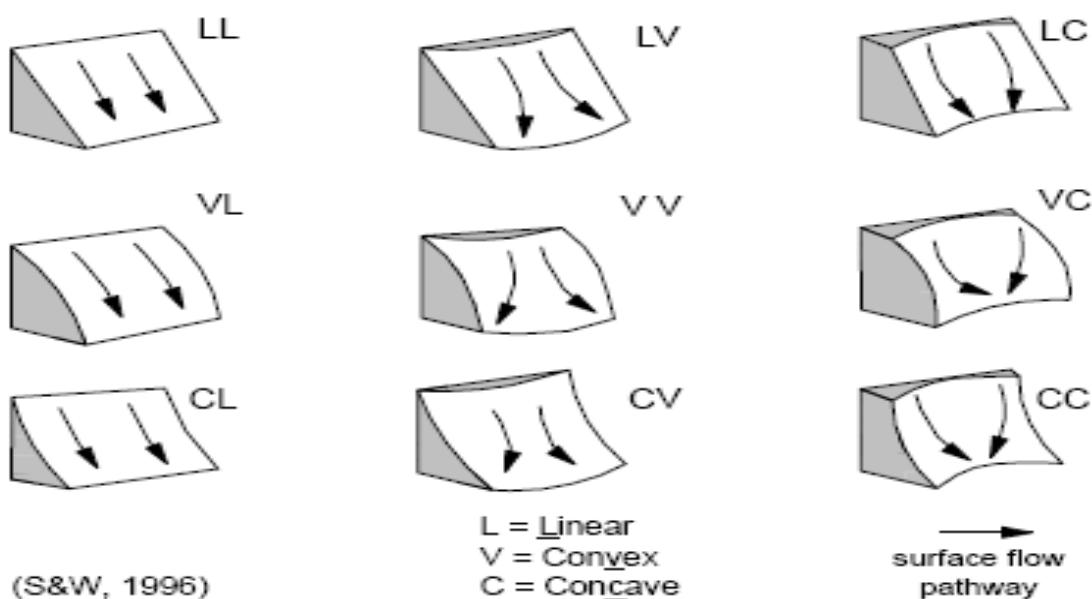
در شکل‌های شماره ۴ و ۵ وضعیت شیب و لندفرم به تصویر کشیده شده است. جهت و زاویه شیب و به طور کلی، هندسه زمین، و به تبع آن، مدیریت و کاربری، مرز بین موقعیت‌های مختلف ژیومرفیک فوق الذکر را جدا می‌کند.

۳- چولگی و انحنای شیب

علاوه بر طول، جهت و میزان شیب، چولگی و انحنای آن نیز، که به فرم اراضی پیچیدگی و هندسه خاصی می‌دهد، در شکل گیری فضای ژئومرفیک کاملاً تأثیرگذار است. شکل ۳ طبقه بندی نه گانه شیب‌های

بالا تا پایین شکل است. L یعنی خطی (شیب‌های تخت و مستقیم) ، Linear (V یعنی کوثر (محدب، برجسته) Convex و C یعنی کاو (مقعر، توگود) Concave

تلفیق و مجتمع شده، و یک دامنه مرکب را تشکیل می‌دهند که یک نمونه کامل آن در شکل ۳ و ۵ معرفی گردید. پر واضح است که در این گونه دامنه‌ها، تجزیه و تحلیل ژئومورفولوژیک، نیازمند درک فضای ژئومورفیک، پیچیدگی‌ها و انحنای آن است. در شکل ۵ طول شیب از

شکل ۵ اشکال هندسی نه گانه فرم‌های سه بعدی شیب تپه‌ای یا دامنه‌ای (روهه، ۱۹۷۵) به نقل از چورلی و شوم).

مناظر ژئومورفیک فراهم می‌نمایند. هر کدام از این سنگ‌ها دارای فرسایش پذیری، میزان تخلخل و نفوذپذیری، سیمانی شدن، فشرده‌گی، نوع تبلور، ترک خورده‌گی (درز و شکافدار بودن)، اتحلال پذیری، رس‌زایی و... متفاوت هستند، که این تفاوت‌ها و یا تلفیق بعضی از آنها، زمینه‌های مختلفی را برای بقیه فرآیندها و عوامل مورفوکلیماتیک فراهم می‌نمایند.

مواد سیمانی کننده سنگ‌ها شامل آهن، سیلیس، آهک، رس، گچ، نمک و یا ترکیبی از اینها است که از این میان؛ کلسیت، سیلیس و اکسید آهن از سیمان‌های بسیار متداول هستند (تاریخی، ۱۳۷۴). پر واضح است ماسه

ساده‌ترین شکل I از دو طرف (طول و عرضی) خطی و به صورت کشیده است (LL).

اشکال گروه II در یک بعد خطی، و در بعد دیگر چولگی و انحنا دارند (LV, LC, VL, CL).

اشکال گروه III، پیچیده ترین‌ها، از دو طرف خمس و انحنا دارند (VV, VC, CV, CC).

۴- جنس مواد و ویژگی‌های سنگ شناسانه

جنس مواد تفاوت‌های زیادی را در شکل سرزین ایجاد می‌کند. سنگ‌های ماسه‌ای، رسی، کربناته، آذرین، رسوبی و دگرگونی هر کدام به نوع خود رخساره و فضاهای متفاوت لیتوژئیک را برای ایجاد لندفرم‌ها و

سازندهای مختلف و جنس سنگ‌ها از فاکتورهای مهم و بنیادین ایجاد فضاهای مورفوژنیک محسوب می‌گردند.

۵ - اندازه ذرات (Particle size)

اندازه ذرات نیز، نقش بارزی در ایجاد فضای مورفوژنیک دارند. بافت‌های درشت دانه نفوذپذیری، تهویه، زهکشی و بالاخره حاصلخیزی و کاربری آنها با رسوبات ریزدانه متفاوت است. ضمن آن که نحوه پیدایش و محیط تشکیل هر کدام نیز کاملاً فرق می‌کند. در مواردی نیز اندازه ذرات ماهیت و کاربری نهشته‌ها را تغییر می‌دهد. نهشته‌های بادرفتی لای اندازه (Silt size)، به عنوان خاک لس شناخته می‌شوند و مستعد کشاورزی-اند، در حالیکه نهشته‌های بادرفتی شن، اندازه (Sand size) را مواد غیر خاکی و Eolian می‌گویند؛ و علاوه بر آن که متحرک و فرسایش پذیر می‌باشند، قابلیت کشاورزی نیز ندارند. حال آنکه هر دو، منشاء و محیط تشکیل بادرفتی دارند (Miller and Donahue, 1990).

۶- فرآیندهای مورفوژنیک

هر لندرم و خاکی در محیط تشکیل خاصی زایده می‌شود و در هر محیط تشکیل و فضای مورفوژنیک، فرآیندهای مشخصی عمل می‌نمایند. در یک فضای زمین ساخت (Structural) که فروزمن و فرازمین (Horst & Graben) ایجاد می‌گردد، فرآیندهای درونی غالب و فعالند و در یک فضای کارستیک، فرآیند انحلال غلبه دارد. در یک محیط فرسایشی، فرآیندهای کندوکاوی، و در یک محیط تراکمی، فرآیندهای ترسیب و انباشت عمل می‌نمایند. اساساً تا پروسه‌های مورفوژنیک شروع نگردد،

سنگ‌هایی که دارای سیمان سیلیسی هستند، مقاومترین نوع سنگ‌های ماسه‌ای محسوب می‌گردند (معتمد به نقل از چورلی و همکاران, ۱۳۷۵). در قیاس بین کنگلومرا و ماسه سنگ (یاشیل)، به لحاظ درشت دانه بودن، نفوذپذیری کنگلومرا بیشتر است. نفوذپذیری بیشتر، زمینه را برای هوا دیدگی فیزیکی و سپس شیمیایی فراهم می‌نماید. بنابراین، در مورد ماسه سنگ یاشیل، لندرمی که ایجاد خواهد شد (به لحاظ نفوذپذیری ناچیز) در آن فرسایش سطحی بیشتر، شبکه آبراهه‌ای گسترشده تر، و فضایی فرسایشی و کندوکاوی فراهم خواهد بود. اگر ماده سیمانی کننده، مقاوم باشد (مثلاً سیلیس، آهک و آهن)، امکان و سرعت هوا دیدگی کمتر و پایداری ناهمواری‌ها بیشتر خواهد بود و صخره‌ها، بیرون زدگی‌های سنگی و اینسلبرگ‌ها را شاهد خواهیم بود. بالعکس اگر سنگ‌ها از مواد سیمانی کننده غیر مقاوم، مانند رس، گچ و نمک داشته باشند، مقاومت آنها در مقابل آب و باد کم بوده، فرسایش پذیری زیاد آنها، باعث ایجاد اشکال فرسوده هموار و نسبتاً هموار خواهد شد. لندرم هزار چهره یا بدبو (Badlands) عمدها در مناطقی شکل گرفته‌اند که مارن‌ها گسترش داشته‌اند. کلوت‌ها در مناطقی گسترش دارند که رسوبات سیلتی نهشته شده است. همچنین از ملزمات اصلی ایجاد اشکال کارستی، محیط سنگ آهک مقاوم و دارای درز و شکاف است. و بالاخره توف‌های مقاوم، فضای لیتولوژیک لازم را برای مکان گزینی و شکل گیری سکونتگاهی بنام روستای کندوان در آذربایجان فراهم نموده‌اند. نتیجه اینکه،

بسیاری از خاک شناسان و ژئومورفولوژیست‌ها،
فعالیت‌های موجودات زنده (جانوران، گیاهان) و به
خصوص انسان را جزو فرآیندهای مؤثر در چرخه
مورفوژنز پدوفژنز محسوب می‌دارند مثل فعالیت‌های
کشاورزی، جنگل زدایی، تغییر کاربری اصولی اراضی،
سد سازی، دستکاری زیست بوم‌ها وغیره. تشکیل سه
افق خاک آنتروپیک، پلاگن و آگریک از مصادیق بارز
نقش مؤثر انسان در فرآیندهای خاکسازی است Miller
-Miller (USDA, NRCS. 2006 and Donahue. 1990). در
مواردی، از این فعالیت‌ها تحت عنوان عوامل مؤثر در
مورفوژنز آنتروپیک یاد شده است (رجایی، ۱۳۷۳ ب).

۷- انرژی‌های عامل شکل زایی سرزمین

زمین ریخت‌ها و خاک‌ها، درفاکتورهای سازنده
شریک اند و هر دو از دو منبع مواد و انرژی ناشی
می‌شوند (قیومی، ۱۳۸۰). سرعت، قدرت، نوع و جهت
انرژی، تأثیر تعیین کننده و غیر قابل انکاری در نحوه
شکل گیری زمین ریخت‌ها، اندازه و فرم ذرات و بالاخره
پایداری پدیده‌ها دارند. انواع مختلف انرژی
(ژیودینامیک، آتشفسانی، ثقلی، آب، باد، انرژی
محیط‌ها و شرایط یخچالی و چالیرف‌ها، انرژی ناشی از
جزر و مد ساحلی، انرژی تابشی و حرارتی خورشید
و...). لحظه به لحظه در "انحنای فضا زمان" شرکت
نموده و نیز به شرایط و مقدار ماده موجود در آن فضا
بستگی دارند.

البته، این مطلب را نیز نمی‌توان نا دیده گرفت که در
بسیاری از موارد، نوع و میزان انرژی، از شکل و هندسه

محیط شکل‌زایی صورت نمی‌گیرد. فرآیندهای
مورفوژنیک و محیط‌های تشکیل، لازم و ملزم
یکدیگرند (قیومی، ۱۳۸۰). بعضی از فرآیندهای عمدۀ
مورفوژنیک عبارتند از: (تاریخی ۱۳۷۴ - whittow, 1984)
فرآیندهای زمین ساخت، هوادیدگی (فیزیکی،
شیمیابی و زیستی)، کندوکاو و روفت و روب، ترسیب و
، فرآیندهای آبرفتی، (Deflation) انباشت، باد روتفتگی
بادرفتی، یخرفتی، شب رفتی، کوهرفتی، حرکت توده‌ای
()، روانه، خرزش، لغزش، Solifluction مواد، خاکسره (ليزخوردگي)، سقوط مواد، رسیش مواد، حرکت ثقلی مواد،
انحلال، انقباض و انبساط، یخ شکافتگی، سایش یخزاری
(Abrasion) Degradation, Aggradation, Crystallization, Deformation, Deglaciation, Frost action, Cryoplanation, Deglaciation, Denudation, Corrosion, Desertification, Sedimentation, Deeperism, Nivation, Redeposition. مواردی از فرآیندهای مهم دیگر، که علاوه بر نقش
مورفوژنیک، صبغه پدوفژنیک غالب نیز دارند، عبارتند از:
Evapotranspiration, Eluviation, Illuviation, Drainage, Infiltration, Induration, Mottling Immobilization, Mineralization, Aggregation, Disaggregation, Transportation, Saltation, Leaching, Cheluviation, Calcification, Decalcification, Lessivage (clay translocation), Gleying, Ferrallitization, Humification, Laterization, Podzolization, Ammonification, Carbonation, Cementation, Soil dispersion, Fixation, Nitrification, Denitrification, Flocculation, Deflocculation, Oxidation, Reduction, Percolation, Salinization (salination), Desalinization, Alkalization, Dealkalization, Decomposition, Polymerization, Desilication, Erosion (water, wind, glacial &...), Deposition (water, wind, glacial &...), Desiccation, Compaction, Disintegration, Deforestation, & (whittow, 1984).

موقعیت ژئومورفیک " اراضی پست" از مواد مادری آهکی، خاکی غیر آهکی مشتق گردد که پدیدهای نادر است.

ب. فضای خاص مورفوکلیماتیک زیر حوضه قادر بوده، بر مواد مادری و سایر فاکتورهای خاکسازی غلبه نموده: ۱- راسته خاک را تغییر دهد. ۲- خاک معدنی را به خاک آلی تبدیل نماید. ۳- خاک قلیایی را اسیدی نماید. به عبارتی، به جای خاک‌های معدنی و قلیایی که طبیعت غالب خاک‌های منطقه است، زمینه را برای تشکیل خاکی اسیدی و آلی فراهم نماید. ۴- و بالاخره در محدوده هیدرولوژیکی که ارتفاعات و تپه‌های اطراف آن، عمدتاً سنگ آهک است، و در واحدی از نقشه که خاک‌های مجاور و فرادست آن، تماماً دارای کربنات کلسیم زیاد است، خاک غیر آهکی و اسیدی ناشی گردد. ج. تشکیل خاک آلی هیستوسول، در شرایط گرم و نیمه خشک فریدن، بیانگر ویژگی‌های اقلیمی متناظر و پدید آورنده خاک مزبور نیست، بلکه، پیدایش این خاک که برای اولین بار در استان اصفهان، حوضه زاینده رود، گزارش گردیده، صرفاً ناشی از فضای مورفوژنیک منحصر به فردی است که در پست ترین پهنه این زیر حوضه، شکل گرفته است.

نتیجه گیری

۱- از آنجایی که مقوله فضا، عمدتاً یک بحث فیزیکی ژئومتریک است؛ و در بین علوم مختلف، خاک و ژئومورفولوژی، بیش از هر علم دیگر، با هندسه و

زمین نیز متأثر است و تأییدی بر گفته‌های انیشتون و ریمان است؛ که نیرو نتیجه‌ای از هندسه است. انرژی ناشی از محیط‌های یخزاری صرفاً در ارتفاعات به خصوص و در سیرک‌ها، ناودان‌های یخزاری و آمفی تئاترهای یخچالی ایجاد می‌گردد. و انرژی بادی نیز در شرایط خاص مورفوکلیماتیک تولید می‌شود. همچنین انرژی‌های ژیودینامیک عمدتاً در مرز صفحات تکتونیکی بیشتر ظهور می‌یابند. در سیرک‌های یخچالی، نوع و میزان "ماده انرژی" به احنای "فضا زمان" و دینامیسم آن دامن می‌زند و با پیکرتراشی و احنایزایی خود، اشکال متنوع یخچالی را پدید می‌آورد و متقابلاً و به طور همزمان احنای "فضا زمان" نیز در انباشت "ماده انرژی" به عنوان عامل فعال و مؤثر شکل‌زایی و موتور محركه آن ایفای نقش می‌نماید. این موضوع در مورد مخروط افکنه‌ها نیز قابل تأمل است. بنابراین، تعاملات لحظه به لحظه "ماده انرژی" و "فضا - زمان" اساس معادلات چرخه مورفوژنیز پدوزنر را تشکیل می‌دهد.

نقش فضای ژئومورفیک در تحولات مورفوژنیک پدوزنیک (خلاصه‌ای از نتایج یک مطالعه موردنی)
بر اساس یک تحقیق که در واحد هیدرولوژیک داران دامنه (سرآب حوضه آبی زاینده رود) انجام گرفته است (قیومی، ۱۳۸۰)، نتایج بدست آمده مؤید نقش انکار ناپذیر فضای ژئومورفیک در تحولات خاک سازی و شکل زایی است، که اهم آنها عبارتند از:
الف. روابط خاص زمین نما خاک - (Soil - Landscape relationships)

فضایی به خوبی بستر ساز این تعامل علمی- پژوهشی، خواهد بود.

۵- تعاملات لحظه به لحظه " ماده انرژی " و " فضا - زمان " اساس معادلات چرخه مورفوژنر پدوفژنر را تشکیل می دهد .

۶- فرآیندهای مورفوژنیک یکسان در شرایط " فضایی زمانی " متفاوت، لند فرم‌های گوناگونی را ایجاد می نمایند. بنابراین، شکل فعلی زمین، به تنها یی بیان کننده تمامی فاکتورهای مؤثر در شکل زایی و خاکسازی نیست. بلکه، عوامل پنهان و قدیمی نیز قابل بررسی هستند. بنابراین، تحلیل زمانمند و دینامیک فضای مورفوژنیک، در تبیین رابطه بین فرم و فرآیند از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است.

۷- موضوع زمان سنجی و بررسی رخدادهای تاریخی که در خلال آن شکل زایی و خاکسازی اتفاق افتاده است، صرفاً در چهارچوب نگرش فضایی و هندسه فرآبعادی و انحنا دار (که یکی از ابعاد آن، الزاماً زمان است)، میسر است.

۸- تبادل پذیری ابعاد " فضا زمان " و عوامل و متغیرهای گوناگون محیطی و دینامیسم حاکم بر آن، صرفاً در چهار چوب نگرش فضایی و فرا ابعادی میسر است.

۹- تحولات بنیادین، که مستمراً از رفتار سیاره و فرآیندهای زمین ساخت ناشی می شود، سیستم ها، رخدادها و تغیرات اقلیمی و بالاخره سنگها و

فیزیک وابستگی و تعامل دارد، پیش بینی می گردد نگرش فضایی در چرخه مورفوژنر پدوفژنر میدان عمل و مانور وسیع و گستردگی داشته باشد و از طرفی خاک و ژئومورفولوژی نیز با ارایه مصادیق فضایی روش، پیش از پیش زمینه شکوفایی مفهوم فضا را فراهم نمایند.

۲- ژئومورفولوژیست‌ها راه دشواری را برای معیارمند کردن تغییرات خاک و لندفرم، و اندازه گیری نقش فضای مورفوژنیک در خاک سازی و شکل زایی در پیش دارند زیرا عوامل و فرآیندهای متعدد و ناهمگونی در شکل گیری فضای مذکور مؤثرند که هر کدام در مقیاس و ابعاد مختلفی (نقطه ای، پهنه ای، محلی، منطقه ای، ناحیه ای، حوضه ای، ملی، قاره ای، سیاره ای، منظومه ای، کهکشانی، گستره هستی)، مطرح بوده و در نتیجه تأثیرات متفاوتی را اعمال می نمایند.

۳- بررسی‌های فوق الذکر، نه تنها تأثیر ژئومورفولوژی را در خصوصیات خاک‌ها تأیید می نماید، بلکه، بیانگر آن است که حتی، فضای مورفوژنیک یک واحد نقشه، می‌تواند بر خصوصیات معمول خاک غلبه نموده، و کاملاً آن را متحول نموده و تغییر اساسی دهد. این موضوع، به وضوح ضرورت و اهمیت نگرش جامع و فضایی در شناخت خاک را به اثبات می رساند.

۴- علم ژئومورفولوژی بنا به طبیعت و سرشت بین رشته‌ای خود، باید به نحو سخاوتمندانه‌ای از سایر علوم (هندسه، فیزیک، فلسفه، منطق فازی، خاک شناسی، اقلیم، زمین شناسی، زمین آمار، فناوری‌های نو و....)، برای تدقیق و توسعه خود استفاده نماید. نگرش جامع و

۱۴- آیا علم ژئومورفولوژی سیستمی، در پروسه تکاملی خود، متحول گشته و با استفاده سخاوتمندانه از علوم قدیم و جدید مانند فلسفه، فیزیک، ریاضی، آمار و زمین آمار، هندسه ریمان و فراکتال، آمار فضایی، کوکریجینگ، متدی های هیریید، سنجش از دور، سیستم اطلاعات جغرافیایی، منطق فازی، شبکه های عصبی، آنالیز رقومی داده های سرزمین، تبادل پذیری ابعاد (ارگودیستی)، تئوری کیاس، پدومتری همراه با رویکرد زمانمند و دینامیک، خبر از تولد ژئومورفولوژی جدیدی می دهد؟ این رهیافت علمی جدید را ژئومورفولوژی فضایی (Spatial Geomorphology) می توان نامید.

منابع

- ۱- تاربوک، ادوارد جی و فردریک ک. لوتن، (Essential of Geology)، مبانی زمین شناسی (۱۳۷۴)، سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی وزارت آموزش و پرورش. تهران.
- ۲- تومانیان، نورایر، (۱۳۸۵)، چگونگی تکوین اراضی، تنوع خاکها و نقشه برداری کمی بعضی از خصوصیات پژوهنیکی در بخشی از ایران مرکزی، پایان نامه دکتری خاک شناسی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان، ۱۷۰ ص.
- ۳- چورلی، ریچارد جی. استانلی ا، شوم و دیوید ای، سودن (متجم احمد معتمد)، (۱۳۷۵)، ژئومورفولوژی (جلد ۱). انتشارات سمت، تهران.

سازندهای مختلف، از فاکتورهای مهم و اساسی ایجاد فضاهای مورفوژنیک محسوب می گردند.

۱۰- در چهار چوب نگرش فضایی، امکان استفاده از ابعاد در اختیار، برای ردیابی و توجیه ابعاد محو شده و یا کمرنگ شده محیطی امکان پذیر است. در مواردی نظرات متفاوت محققان در مورد خصوصیات یک لندفرم، ناشی از میزان ادراک هر کدام از آنها، از ابعاد پنهان یا محو شده آن پذیرده است. ابعادی که آثار آنها همچنان در فضای ژیومورفیک چند نگاره باقی است.

۱۱- چون در یک زمان مشخص، همه فاکتورهای مورفوژنیک، به طور همسان و هم سنگ عمل نمی کنند، نگرش فضایی مقیاس و سطح ادراک ما را از میزان، شدت و نوع تأثیرات هر کدام از عوامل تأثیر گذار به خوبی مورد سنجش قرار می دهد.

۱۲- هندسه ریمان و نظریه فراکتال، بستر ژئومتریک لازم را برای لحاظ نمودن همه ابعاد تأثیرگذار، حتی کسری از اعشار یک بعد را در شکل گیری فضای مورفوژنیک فراهم نموده است. به عبارتی، هرگونه فرسایش و یا افزایش مواد در محیط طبیعی، از چشم تیزبین نظریه فراکتالی به دور نخواهد ماند.

۱۳- اگر به درستی موجودات زنده و به ویژه انسان در چرخه مورفوژن - پدوفژن تأثیرگذار هستند، با توجه به ابعاد روحانی و معنوی شخصیت انسان و تغییرپذیری گسترده آن، آیا می توان خرد، حکمت، عرفان و ابعاد روحانی را نیز جزو ابعاد شکل دهنده فضای جغرافیایی و مورفوژنیک لحاظ نمود؟

نامه کارشناسی ارشد ژئومورفولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی نجف آباد.

۱۳- کاکو، میچیو (M. kaku, ۱۳۸۲)، ابرفضا، سفری علمی به ابعاد بالاتر، ترجمه نادر جوانی، محمد رضا مسروور، نشر اشراقیه، تهران.

۱۴- میسون، برایان (Brian Mason). کارلتون ب. مر (Carleton B. Moore)، (۱۳۷۳)، برگردان فارسی: دکتر فرید مر و مهندس علی اصغر شرفی. اصول ژیوژیمی، انتشارات دانشگاه شیراز، شماره ۲۱۱، چاپ دوم، شیراز.

۱۵- مؤسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی، (۱۳۷۵)، جلد هشتم، محدودیت‌های خاک و اصلاح اراضی، طرح جامع احیاء حوزه آبخیز زاینده رود، وزارت کشاورزی، تهران.

۱۶- نوربهشت، ایرج، (۱۳۷۹)، مقدمه‌ای بر بلور شناسی (هندسی)، دانشگاه اصفهان، چاپ سوم، اصفهان.

۱۷- ناصری، مسعود، (۱۳۷۷)، یک، کوانتم، عرفان و درمان، انتشارات جیحون، تهران.

۱۸- ناصری، مسعود، (۱۳۷۹)، صرف لوح پیدایش جهان ده بعدی، انتشارات جیحون، تهران.

19- Miller, R.W. and R. L. Donahue. 1990. Soils(An introduction to soils and plant growth).Sixth edition. Prentice - Hall International Editions. U.S.A .

20- Paine,Alasdair D.M.2008.Ergodic reasoning in geomorphology: time for a review of the term? SAGE publications.

21-Summerfield M. 1991.Global Geomorphology. department of geography, .

۴- چورلی، ریچارد جی. استانلی ا، شوم و دیوید ای، سودن (متترجم احمد معتمد)، (۱۳۷۵)، ژئومورفولوژی (جلد ۲)، انتشارات سمت، تهران.

۵- چورلی، ریچارد جی. استانلی ا، شوم و دیوید ای، سودن (متترجم احمد معتمد)، (۱۳۷۵)، ژئومورفولوژی (جلد ۳)، انتشارات سمت، تهران.

۶- رامشت، محمد حسین، (۱۳۸۴)، نقشه‌های ژئومورفولوژی (نمادها و مجازها)، انتشارات سمت، تهران.

۷- رامشت، محمد حسین. ۱۳۸۵. جزوی درسی "دیدگاه‌های نو در تحول چهره زمین" دوره دکتری ژئومورفولوژی. دانشگاه اصفهان.

۸- رجایی، عبدالحمید، (۱۳۷۳)، الف ژئومورفولوژی کاربردی در برنامه ریزی و عمران ناحیه‌ای، نشر قومس، ۳۲۸ ص.

۹- رجایی، عبدالحمید، (۱۳۷۳)، ب- کاربرد ژئومورفولوژی درآمایش سرزمین و مدیریت محیط، نشر قومس، ۳۴۴ ص.

۱۰- سپاس خواه، علیرضا، بعضی از کاربردهای فرآکتال در علوم کشاورزی، نامه فرهنگستان علوم، شماره ۱۷، سال ۶

۱۱- فرید، یاد الله، (۱۳۷۹)، شناخت شناسی و مبانی جغرافیای انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر، ۵۷۴ ص.

۱۲- قیومی محمدی، حمید، (۱۳۸۰)، مطالعات ژئوپدالوژیک واحد هیدرولوژیک داران دامنه، پایان

university of Edinburgh. John wiley & Sons. inc.
New York. USA.

22Schoeneberger,P.J.,Wysocki,D.A.,Benham
,E.C.,and Broderson,W.D.(editor), 2002. Field
book for describing and sampling soils.Version
2.0. Natural Resources Conservation
Service(NRCS),National Soil Survey
Center(NSSC). lincoln, NE. US.

23 - Soil survey staff, 2006. keys to soil
taxonomy. 10th edn. USDA, NRCS.

24- Thorn colin E. 1988. An Introduction to
theoretical geomorphology. department of
geography. university of Illinois.

25- Whittow, John. 1984. Dictionary of
physical geography. The penguin. England.